

Rattenspiegel

Krijgen ze de kans . . .

Op 13 september 1973 werd op een pluimveebedrijf in Friesland de rattenbestrijding ingezet door de gemeentelijke bestrijder samen met onze rayonambtenaar. Op die datum legden zij 25 kg lokaas uit, dat op 14, 17 en 18 september werd aangevuld; de totale uitleg bedroeg het dubbele van de oorspronkelijke.

Eerste vangst op 18 september: 72 dode ratten. Bij controle 2 dagen later bleek het aantal gesneuvelde „kostgangers” met 150 stuks te zijn vermeerderd. En nòg betekende dit het einde niet, want van het aangeboden lokaas werd nog steeds, zij het in geringere mate, geconsumeerd.

De gemeentelijke bestrijder kreeg het advies met de uitleg door te gaan tot niets meer zou worden opgenomen.

Bij controle op 3 oktober waren er in totaal reeds 265 rattenkadavers. Er werd toen bijna geen lokaas meer opgenomen.

Gevarenbron: vuilstortplaatsen

(Overgenomen uit „Gesundheitswesen und Desinfektion”, jg. 65, no. 11, nov. 1973).

Een 9-jarig meisje en haar 2-jarig broertje moesten in november 1973 in Sleswijk-Holstein voor onderzoek naar het ziekenhuis worden gebracht omdat het vermoeden bestond van een besmetting met kiemen van de ziekte van Weil (Leptospirose). Deze ziekte gaat met hoge koorts gepaard en is een bijzondere vorm van geelzucht (infectieuze leverontsteking; red. „Rat en Muis”).

De kinderen hadden met hun hond gespeeld, die inmiddels aan de ziekte was bezweken.

Als infectiebron bleken ratten te hebben gefungeerd, die met honderden op een nabij gelegen vuilstortplaats huisden en die met Weilse ziektekiemen waren besmet.

Dit geval toont opnieuw de gevaren van open stortplaatsen aan. Maar bovendien dat de preventieve inenting van honden tegen Leptospirose, gecombineerd met die tegen hondenziekte en besmettelijke leverontsteking, niet slechts voor deze dieren maar ook voor de gezondheid van de mens dringend noodzakelijk is.